

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 18 lipca 2013 r.(*)

Ochrona konsumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 – Oświadczenia żywieniowe lub zdrowotne dotyczące żywności – Artykuł 2 ust. 2 pkt 6 – Pojęcie „oświadczenia o zmniejszeniu ryzyka choroby” – Artykuł 28 ust. 2 – Produkty opatrzone znakami towarowymi lub markami – Przepisy przejściowe

W sprawie C-299/12

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) postanowieniem z dnia 10 maja 2012 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 18 czerwca 2012 r., w postępowaniu:

Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

przeciwno

Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: J. Malenovský, prezes izby, M. Safjan (sprawozdawca) i A. Prechal, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

– w imieniu rządu czeskiego przez M. Smolka i S. Šindelkovą, działających w charakterze pełnomocników,

– w imieniu Komisji Europejskiej przez S. Grünheid i P. Němečkovą, działające w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 2 ust. 2 pkt 6 i art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9; sprostowanie Dz.U. 2007, L 12, s. 3), zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (Dz.U. L 37, s. 16) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1924/2006”).

2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu między Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s. (zwaną dalej „spółką Green – Swan Pharmaceuticals”) a Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (czeską główną inspekcją artykułów rolno-spożywczych) w przedmiocie zakwalifikowania oświadczenia znajdującego się na opakowaniu jednego z suplementów żywności.

Ramy prawne

Uregulowania Unii

3 Artykuł 1 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1924/2006 stanowi:

„1. Niniejsze rozporządzenie harmonizuje przepisy ustawowe, wykonawcze i działania administracyjne państw członkowskich odnoszące się do oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnianiu wysokiego poziomu ochrony konsumentów.

2. Niniejsze rozporządzenie znajduje zastosowanie do oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych zawartych w przekazach komercyjnych, zarówno w etykietowaniu, przy prezentacji, jak i w reklamach żywności przeznaczonej dla konsumentów końcowych.

[...]

3. Znak towarowy, marka lub nazwa marketingowa pojawiające się na etykiecie, przy prezentacji lub w reklamie żywności, która może być odbierana [które mogą być odbierane] jako oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne, mogą być stosowane bez poddania ich procedurze uzyskania zezwolenia przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że towarzyszy im oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne na tej samej etykiecie, przy prezentacji lub w reklamie, które spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia”.

4 Artykuł 2 tego rozporządzenia zawiera następujące definicje:

„1. Do celów niniejszego rozporządzenia [...]:

[...]

2. Zastosowanie mają również następujące definicje:

1) »oświadczenie« oznacza każdy komunikat lub przedstawienie, które, zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, nie są obowiązkowe, łącznie z przedstawieniem obrazowym, graficznym lub symbolicznym w jakiegokolwiek formie, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że żywność ma szczególne właściwości;

[...]

5) »oświadczenie zdrowotne« oznacza każde oświadczenie, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że istnieje związek pomiędzy kategorią żywności, daną żywnością lub jednym z jej składników a zdrowiem;

6) »oświadczenie o zmniejszaniu ryzyka choroby« oznacza każde oświadczenie zdrowotne, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że spożycie danej kategorii żywności, danej żywności lub jednego z jego [jej] składników znacząco zmniejsza jakiś czynnik ryzyka w rozwoju choroby dotykającej ludzi;

[...]”.

5 Artykuł 3 tego rozporządzenia, „Zasady ogólne dotyczące wszystkich oświadczeń”, stanowi:

„Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne mogą być stosowane przy etykietowaniu, prezentacji i w reklamie żywności wprowadzanej na rynek we Wspólnocie jedynie w przypadku, gdy są one zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

[...]”.

6 Zgodnie z art. 10 ust. 1 omawianego rozporządzenia:

„Oświadczenia zdrowotne są zabronione, o ile nie są one zgodne z ogólnymi wymaganiami zawartymi w rozdziale II [obejmującym art. 3–7] i wymaganiami szczególnymi zawartymi w niniejszym rozdziale oraz o ile nie zostało udzielone w odniesieniu do nich zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i nie figurują w wykazie dozwolonych oświadczeń zawartym w art. 13 i 14”.

7 W art. 14 rozporządzenia nr 1924/2006, „Oświadczenia o zmniejszaniu ryzyka choroby oraz oświadczenia odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci”, ust. 1 stanowi:

„Nie naruszając art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/13/WE, oświadczenia o zmniejszaniu ryzyka choroby mogą być stosowane po uzyskaniu zezwolenia na wpisanie ich do wspólnotowego wykazu dopuszczalnych oświadczeń wraz ze wszelkimi niezbędnymi warunkami stosowania tych oświadczeń, zgodnie z procedurą określoną w art. 15, 16, 17 i 19 niniejszego rozporządzenia:

a) oświadczenia o zmniejszaniu ryzyka choroby;

[...]”.

8 Artykuł 20 tego rozporządzenia, dotyczący rejestru wspólnotowego, stanowi:

„1. Komisja tworzy i prowadzi wspólnotowy rejestr oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zwany dalej »rejestrem«.

2. Rejestr zawiera:

a) oświadczenia żywieniowe i warunki, które mają do nich zastosowanie zgodnie z załącznikiem;

b) ograniczenia przyjęte zgodnie z art. 4 ust. 5;

c) dozwolone oświadczenia zdrowotne i warunki, które mają do nich zastosowanie zgodnie z art. 13 ust. 3 i 5, art. 14 ust. 1, art. 19 ust. 2, art. 21, art. 24 ust. 2 oraz art. 28 ust. 6 oraz środki krajowe, o których mowa w art. 23 ust. 3;

d) wykaz odrzuconych oświadczeń zdrowotnych i powody ich odrzucenia.

[...]

3. Rejestr jest dostępny publicznie”.

9 Artykuł 28 tego rozporządzenia, „Środki przejściowe”, przewiduje w ust. 2:

„Produkty opatrzone znakami towarowymi lub markami istniejącymi przed dniem 1 stycznia 2005 r., które nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, mogą pozostawać w obrocie rynkowym do dnia 19 stycznia 2022 r., po czym będą miały zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia”.

Uregulowania czeskie

10 Artykuł 17 ust. 2 zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (ustawy nr 110/1997 o produktach żywnościowych i tytoniowych oraz o zmianie i uzupełnieniu niektórych powiązanych ustaw), w brzmieniu mającym zastosowanie w postępowaniu głównym, stanowi, że prowadzący działalność gospodarczą w zakresie produkcji żywności dopuszcza się naruszenia o charakterze administracyjnoprawnym, jeżeli:

„a) nie dopełnia obowiązku przestrzegania wymogów dotyczących bezpieczeństwa żywności, określonych przez mające bezpośrednie zastosowanie uregulowania Wspólnot [...] ustanawiające wymogi w odniesieniu do żywności, lub

b) poprzez zachowanie się inne niż opisane w lit. a) nie dopełnia obowiązku przewidzianego przez mające bezpośrednie zastosowanie uregulowania Wspólnot [...] ustanawiające wymogi w odniesieniu do żywności”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

11 Jak wynika z postanowienia odsyłającego, spółka Green – Swan Pharmaceuticals przed dniem 1 stycznia 2005 r. wprowadziła do obrotu na rynku czeskim suplement żywności pod nazwą „GS Merilin”. Był on sprzedawany w opakowaniu zawierającym oświadczenie, zgodnie z którym „preparat zawiera dodatek wapnia i witaminy D3, które przyczyniają się do zmniejszenia czynnika ryzyka w rozwoju osteoporozy i przy złamaniach”. Krajowy znak towarowy GS Merilin został zarejestrowany w Republice Czeskiej w dniu 29 października 2003 r.

12 Decyzją z dnia 10 listopada 2010 r. Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze (oddział inspekcji artykułów rolno-spożywczych w Pradze) uznał, że spółka Green – Swan Pharmaceuticals zamieściła na opakowaniach suplementu żywności GS Merilin oświadczenie zdrowotne z naruszeniem art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006. Organ ten uznał w związku z tym, że spółka dopuściła się naruszenia prawoadministracyjnego określonego w art. 17 ust. 2 lit. b) ustawy nr 110/1997 Sb. w brzmieniu mającym zastosowanie w postępowaniu głównym i nałożył na nią grzywnę w kwocie 200 000 CZK.

13 Spółka Green – Swan Pharmaceuticals odwołała się od decyzji wydanej przez Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze, twierdząc w szczególności, że przekazu znajdującego się na opakowaniach suplementu żywności GS Merilin nie można uznać za „oświadczenie” w rozumieniu rozporządzenia nr 1924/2006. Decyzją z dnia 14 lutego 2011 r. Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát, oddaliła odwołanie.

14 Spółka Green – Swan Pharmaceuticals wniosła skargę na tę decyzję przed Krajský soud v Brně (sąd w Brnie). Utrzymywała w szczególności, że w stosunku do suplementu żywności GS Merilin znajduje zastosowanie art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006, jako że przepis ten dotyczy produktów jako takich, a nie znaków towarowych lub marek, którymi produkty te są oznaczone. Powołała się również na art. 2 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia, twierdząc, że w tym

wypadku przekaz umieszczony na opakowaniach suplementu żywności GS Merilin nie stwierdza „znaczącego” zmniejszenia czynnika ryzyka rozwoju choroby występującej u ludzi ani nie sugeruje go.

15 Wyrokiem z dnia 21 września 2011 r. Krajský soud v Brně oddalił skargę spółki Green – Swan Pharmaceuticals. Sąd ten uznał, że przekaz umieszczony na opakowaniu suplementu żywności GS Merilin stanowi oświadczenie zdrowotne w rozumieniu rozporządzenia nr 1924/2006 oraz że tylko oświadczenia o zmniejszaniu ryzyka choroby zatwierdzone przez Komisję w trybie przewidzianym w art. 14 tego rozporządzenia mogą być używane przy etykietowaniu i prezentacji żywności.

16 Spółka Green – Swan Pharmaceuticals wniosła kasację od wyroku wydanego przez Krajský soud v Brně przed Nejvyšší správní soud (naczelny sąd administracyjny Republiki Czeskiej), ponownie utrzymując, że art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 umożliwia sprzedaż omawianego suplementu żywności, ponieważ przepis ten odnosi się do produktów jako takich. Spółka zwraca w tej kwestii uwagę na różnice między sformułowaniem wskazanego przepisu a sformułowaniem art. 1 ust. 3 rozporządzenia, dotyczącego znaków towarowych i marek, które można uznać za oświadczenia żywnościowe lub zdrowotne. Suplement żywności GS Merilin nie podlega więc jej zdaniem przepisom rozporządzenia do dnia 19 stycznia 2022 r. Spółka twierdzi również, że Krajský soud v Brně powinien był zbadać, czy przekaz umieszczony na opakowaniach suplementu żywności GS Merilin wskazuje na „znaczące” zmniejszenie ryzyka choroby, zgodnie ze sformułowaniem art. 2 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia nr 1924/2006.

17 Zdaniem sądu odsyłającego oświadczenie zdrowotne można uznać za „oświadczenie o zmniejszaniu ryzyka choroby”, nawet jeżeli nie posługuje się ono słowem „znacząco” ani podobnym wyrażeniem. W przeciwnym wypadku użycie nieco odmiennego sformułowania pozwalałoby uniknąć zastosowania art. 14 rozporządzenia nr 1924/2006.

18 Ponadto w oczach przeciętnego konsumenta żywność opatrzona oświadczeniem zdrowotnym stwierdzającym lub sugerującym znaczące zmniejszenie ryzyka choroby nie ma większej wartości niż w sytuacji gdy oświadczenie takie nie posługuje się tym sformułowaniem. Analiza rejestru oświadczeń żywnościowych i zdrowotnych dotyczących żywności, przewidzianego w art. 20 rozporządzenia nr 1924/2006, wskazuje, że oświadczenia zdrowotne o zmniejszaniu ryzyka choroby rozpatrywane już przez Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności i zatwierdzone przez Komisję nie zawierają ani słowa „znacząco”, ani żadnego innego sformułowania o podobnym znaczeniu.

19 Sąd odsyłający uznaje poza tym, że art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 nie znajduje zastosowania w postępowaniu głównym, ponieważ rozpatrywane oświadczenie nie jest ani znakiem towarowym, ani marką w rozumieniu tego przepisu. Sąd odsyłający dodaje,

że nawet gdyby przyjąć, iż przepis ten znajduje zastosowanie, wykładnia, zgodnie z którą wyklucza on stosowanie rozporządzenia do wszystkich produktów istniejących przed dniem 1 stycznia 2005 r., nie miałyby sensu, jako że rozporządzenie normuje etykietowanie żywności.

20 W tych okolicznościach Nejvyšší správní soud postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy następujące oświadczenie zdrowotne: »Preparat zawiera dodatek wapnia i witaminy D3, które przyczyniają się do zmniejszenia czynnika ryzyka w rozwoju osteoporozy i przy złamaniach« stanowi oświadczenie o zmniejszeniu ryzyka choroby w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia [...] nr 1924/2006 [...], mimo że z oświadczenia tego nie wynika wyraźnie, że spożycie tego preparatu znacząco obniża czynnik ryzyka w rozwoju wspomnianej choroby?

2) Czy pojęcie znaku handlowego lub marki w rozumieniu art. 28 ust. 2 rozporządzenia [...] nr 1924/2006 [...] obejmuje także przekaz komercyjny na opakowaniu produktu?

3) Czy przepis przejściowy ustanowiony w art. 28 ust. 2 rozporządzenia [...] nr 1924/2006 [...] należy interpretować w ten sposób, że odnosi się on do (każdej) żywności, która istniała przed dniem 1 stycznia 2005 r., czy też do żywności, która została oznaczona znakiem towarowym lub marką i która istniała w tej postaci przed wskazaną datą?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

21 Występując z pierwszym pytaniem, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 2 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia nr 1924/2006 należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie zdrowotne można uznać za „oświadczenie o zmniejszaniu ryzyka choroby” w rozumieniu tego przepisu tylko w wypadku, gdy stwierdza ono wprost, iż spożycie określonej kategorii żywności, określonej żywności lub jednego z jej składników zmniejsza „znacząco” czynniki ryzyka w rozwoju choroby występującej u ludzi.

22 Na wstępie trzeba zauważyć, że „oświadczenie zdrowotne” w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia nr 1924/2006 zostało zdefiniowane poprzez odniesienie do związku między żywnością lub jednym z jej składników z jednej strony a zdrowiem z drugiej. Definicja ta nie zawiera natomiast żadnych wyjaśnień co do bezpośredniego lub pośredniego charakteru, jaki miałyby mieć ten związek, ani co do jego intensywności lub czasu trwania, w

związku z czym pojęcie „związku” należy interpretować szeroko (zob. wyrok z dnia 6 września 2012 r. w sprawie C-544/10 Deutsches Weintor, pkt 34).

23 Wśród oświadczeń zdrowotnych art. 2 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia nr 1924/2006 wymienia „oświadczenie o zmniejszaniu ryzyka choroby”, zdefiniowane jako „każde oświadczenie zdrowotne, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że spożycie danej kategorii żywności, danej żywności lub jednego z jego składników znacząco zmniejsza jakiś czynnik ryzyka w rozwoju choroby dotykającej ludzi”.

24 Jak wynika z użycia słów „sugeruje lub daje do zrozumienia”, „oświadczenie o zmniejszaniu ryzyka choroby” w rozumieniu tego przepisu nie musi stwierdzać wprost, że spożycie określonej żywności zmniejsza znacząco czynnik ryzyka w rozwoju choroby występującej u ludzi. Wystarczy, że oświadczenie takie może u przeciętnego, w zwykłym stopniu poinformowanego i starannego konsumenta wywoływać wrażenie, iż zmniejszenie czynnika ryzyka będzie znaczące.

25 W tej kwestii należy zaś stwierdzić, że użycie kategoriycznego sformułowania, zgodnie z którym spożycie określonej żywności zmniejsza lub pomaga zmniejszyć czynnik ryzyka, może u wspomnianego konsumenta wywoływać przekonanie o znaczącym zmniejszeniu tego ryzyka. Wobec powyższego, zgodnie z tym, co sugeruje sąd odsyłający, oświadczenie zdrowotne tego rodzaju jak rozpatrywane w postępowaniu głównym można uznać za „oświadczenie o zmniejszaniu ryzyka choroby”, nawet jeżeli nie zawiera ono słowa „znacząco” lub innego sformułowania o podobnym znaczeniu.

26 Z tych względów na pierwsze pytanie trzeba odpowiedzieć, że art. 2 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia nr 1924/2006 należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie zdrowotne można uznać za „oświadczenie o zmniejszaniu ryzyka choroby” w rozumieniu tego przepisu również w wypadku, gdy nie stwierdza ono wprost, iż spożycie określonej kategorii żywności, określonej żywności lub jednego z jej składników zmniejsza „znacząco” czynnik ryzyka w rozwoju choroby występującej u ludzi.

W przedmiocie pytania drugiego

27 Występując z drugim pytaniem, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 należy interpretować w ten sposób, że przekaz komercyjny umieszczony na opakowaniu żywności może stanowić znak towarowy lub markę w rozumieniu tego przepisu.

28 Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 produkty opatrzone znakami towarowymi lub markami istniejącymi przed dniem 1 stycznia 2005 r., które nie są zgodne z tym rozporządzeniem, mogą pozostawać w obrocie do dnia 19 stycznia 2022 r.

29 Ponadto zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 znajduje ono zastosowanie do oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych zawartych w przekazach komercyjnych, zarówno w etykietowaniu, przy prezentacji, jak i w reklamach żywności przeznaczonej dla konsumentów.

30 Artykuł 1 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 stwierdza natomiast, że znak towarowy, marka, a także nazwa marketingowa pojawiające się na etykiecie lub przy prezentacji żywności mogą stanowić oświadczenie zdrowotne.

31 Jak zauważa Komisja, chociaż co do zasady przekazów komercyjnych nie należy uznawać za znaki towarowe lub marki, nie można wykluczyć, że przekaz tego rodzaju znajdujący się na opakowaniu żywności stanowi jednocześnie znak towarowy lub markę. Jednakże przekaz taki może stanowić znak towarowy lub markę tylko w sytuacji, gdy podlega ochronie na podstawie właściwych przepisów. Zadaniem sądu krajowego jest ustalenie w świetle całości okoliczności faktycznych i prawnych rozpatrywanej sprawy, czy przekaz taki rzeczywiście stanowi chroniony znak towarowy lub markę.

32 W związku z powyższym na drugie pytanie trzeba odpowiedzieć, iż art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 należy interpretować w ten sposób, że przekaz komercyjny umieszczony na opakowaniu żywności może stanowić znak towarowy lub markę w rozumieniu tego przepisu, jeżeli podlega ochronie jako znak towarowy lub marka na podstawie właściwych przepisów. Zadaniem sądu krajowego jest ustalenie w świetle całości okoliczności faktycznych i prawnych rozpatrywanej sprawy, czy przekaz taki rzeczywiście stanowi chroniony znak towarowy lub markę.

W przedmiocie pytania trzeciego

33 Występując z trzecim pytaniem, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 należy interpretować w ten sposób, że dotyczy on każdej żywności istniejącej przed dniem 1 stycznia 2005 r., czy też tylko żywności opatrzonej znakiem towarowym lub marką, które w takiej postaci istniały przed tym dniem.

34 Na wstępie należy przypomnieć, że rozporządzenie nr 1924/2006 nie normuje żywności jako takiej, lecz dotyczące jej oświadczenia żywieniowe i zdrowotne.

35 Zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006 znak towarowy lub marka pojawiające się na etykiecie, przy prezentacji lub w reklamie żywności, które mogą być odbierane jako oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne, mogą być stosowane bez poddania ich procedurze uzyskania zezwolenia przewidzianej w tym rozporządzeniu, pod warunkiem że towarzyszy im, na tej samej etykiecie, przy prezentacji lub w reklamie, oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne, które spełnia wymogi rozporządzenia.

36 W tym świetle, jak stwierdzają rząd czeski i Komisja, art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006, ustanawiający przejściowe odstępstwo, dotyczy wyłącznie znaków towarowych i marek, które istniały przed dniem 1 stycznia 2005 r. i które można uznać za oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne w rozumieniu rozporządzenia. Żywność opatrzona takim znakiem towarowym lub marką może pozostawać w obrocie do dnia 19 stycznia 2022 r.

37 W związku z powyższym na trzecie pytanie trzeba odpowiedzieć, iż art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 należy interpretować w ten sposób, że dotyczy on wyłącznie żywności opatrzonej znakiem towarowym lub marką, które można uznać za oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne w rozumieniu tego rozporządzenia, istniejących w takiej postaci przed dniem 1 stycznia 2005 r.

W przedmiocie kosztów

38 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

1) Artykuł 2 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie zdrowotne można uznać za „oświadczenie o zmniejszaniu ryzyka choroby” w rozumieniu tego przepisu również w wypadku, gdy nie stwierdza ono wprost, iż spożycie określonej kategorii żywności, określonej żywności lub jednego z jej składników zmniejsza „znacząco” czynnik ryzyka w rozwoju choroby występującej u ludzi.

2) Artykuł 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006, zmienionego rozporządzeniem nr 116/2010, należy interpretować w ten sposób, że przekaz komercyjny umieszczony na

opakowaniu żywności może stanowić znak towarowy lub markę w rozumieniu tego przepisu, jeżeli podlega ochronie jako znak towarowy lub marka na podstawie właściwych przepisów. Zadaniem sądu krajowego jest ustalenie w świetle całości okoliczności faktycznych i prawnych rozpatrywanej sprawy, czy przekaz taki rzeczywiście stanowi chroniony znak towarowy lub markę.

3) Artykuł 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006, zmienionego rozporządzeniem nr 116/2010, należy interpretować w ten sposób, że dotyczy on wyłącznie żywności opatrzonej znakiem towarowym lub marką, które można uznać za oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne w rozumieniu tego rozporządzenia, istniejących w takiej postaci przed dniem 1 stycznia 2005 r.

Podpisy

* Język postępowania: czeski.